

Arrest

nr. 271 293 van 14 april 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. JORDENS
De Wynantsstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat G. JORDENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Irakese moslim te zijn, geboren op X 2000 in Bagdad (Centraal-Irak). Uw vader werd in 2012 door militie vermoord. Uw moeder en drie broers en zussen wonen nog in Bagdad. Uw broer M. bevindt zich in Athene (Griekenland). U verliet, samen met hem, Irak op 26 mei 2018 via Erbil (Koerdisch Autonome Regio – KAR) naar Turkije. Hier verbleven jullie twee weken alvorens de tocht verder te zetten naar Griekenland waar jullie op 25 juni 2018 aankwamen. U vroeg er internationale bescherming en rond januari 2019 verkreeg u de vluchtelingenstatus. U verbleef aanvankelijk ongeveer vijf maanden in Samos en vervolgens een jaar lang in een kamp in Kavala. Het leven liep niet van een leien dakje. Terwijl uw broer minderjarig was en recht had op school en verblijf in Griekenland geraakte u, als meerderjarige erkende vluchteling, moeilijk aan geld en werk.

Op een dag in januari 2020 leerde u drie mannen kennen aan de zee en zij zeiden dat ze werk konden regelen voor u. De volgende dag zou u met hen meegaan naar een boerderij om agrarisch werk te verrichten. Eens aangekomen aan de boerderij veranderde de sfeer. U werd door een van de mannen verkracht terwijl de andere twee de wacht hielden. De man in kwestie probeerde u bovendien ook bang te maken met een mes en verwondde u per ongeluk. U werd achteraf teruggebracht met de auto. U ging eerst naar de zee om u schoon te maken en keerde terug naar het opvangcentrum. U sprak hier in het begin met niemand over noch diende u klacht in. Na een tijdje besloot u dit incident toch te vertellen aan uw advocate. Ze zei dat u klacht moest indienen maar dat de procedure lang zou duren. U zag dit niet zitten en liet uw advocate ook weten dat u Griekenland wou verlaten. Vanaf het moment dat uw reisdocumenten in orde waren, besloot u dan ook te vertrekken. U vertrok van Kavala naar Thessaloniki, waar u nog twee weken bij een vriend verbleef. U verliet van hieruit Griekenland vervolgens legaal en reisde naar België met uw Grieks paspoort. U vroeg internationale bescherming in België op 28 juli 2020.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: medische fiches Rode Kruis (origineel), een attest aangaande uw verwondingen (origineel), medisch dossier van Artsen Zonder Grenzen (origineel), voorschrift van een Belgische dokter (origineel), Iraakse identiteitskaart (kopie), Iraakse medisch attest (kopie), foto's vernield huis in Irak (print) en foto's van wonden aan uw arm (print).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw verklaringen blijkt dat u sinds Griekenland kampt met psychologische problemen, i.c. depressie (zie vragenlijst DVZ, vraag 28). Dit uit zich voornamelijk in slapeloosheid (CGVS, p. 8). Uit de voorgelegde medische attesten van het Rode Kruis en Artsen Zonder Grenzen blijkt verder dat u in België intensieve psychologische behandeling krijgt, voornamelijk omwille van uw Post Traumatisch Stress Syndroom (PTSS).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal (CGVS). Nadat u tot tweemaal toe niet kwam opdagen voor uw persoonlijk onderhoud en uw raadsheer het CGVS op de hoogte stelde dat u niet in staat was fysiek uw persoonlijk onderhoud af te leggen, werd u de mogelijkheid gegeven om via een 'verzoek om inlichtingen' schriftelijk uw asielsrelaas toe te lichten.

Ook nadat u dit verzoek om inlichtingen niet binnen de voorziene termijn overmaakte aan het CGVS (zie e-mails toegevoegd aan uw administratief dossier), kreeg u extra tijd om uw relaas en asielsmotieven alsnog schriftelijk via de u opgestuurde vragenlijst over te maken.

U bezorgde het CGVS uiteindelijk de ingevulde vragenlijst. De gegevens die u op die manier verschaft bleken evenwel onvoldoende (concreet) om uw verzoek zo kwalitatief mogelijk te kunnen behandelen. U werd hierop alsnog uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud, dit middels een aangepaste oproepingsbrief, om een zo duidelijk mogelijk zicht te krijgen op uw asielsmotieven alsook uw medisch-psychische situatie.

U maakte geen bezwaar tegen een persoonlijk onderhoud. Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud werd u direct duidelijk gemaakt dat het CGVS op de hoogte was van uw medische situatie en dat het u altijd vrij stond (extra) pauzes aan te vragen alsook dat het onderhoud op uw tempo zou plaatsvinden (CGVS, p. 5). Op geen enkel moment tijdens het gehoor haalde u aan nood te hebben aan een extra pauze noch verklaarde u dat u omwille van uw gezondheidsredenen niet (langer) aan het onderhoud kon deelnemen. Op het einde van uw onderhoud werd u gevraagd of u alle vragen en de tolk goed begrepen had, alles had kunnen vertellen en of u nog elementen wou toevoegen. U gaf aan dat u alles begrepen had, u had zelf geen vragen en er bleken ook geen andere elementen, die tijdens uw onderhoud nog niet aan bod gekomen waren, te zijn (CGVS, p. 17). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, blijkt dat u reeds internationale bescherming, i.c. de vluchtelingenstatus, geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (zie CGVS, p. 5).

U verklaarde Griekenland verlaten te hebben omdat u er, ondanks het verkrijgen van een beschermingsstatus en papieren, geen bescherming kreeg. U verklaarde er fysiek mishandeld en verkracht te zijn en stelde dat de algemene situatie niet goed was in Griekenland (CGVS, p. 9).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Wat betreft de gebeurtenis die u meemaakte met de drie onbekende mannen dient, hoe betreurenswaardig ook, te worden opgemerkt dat het hier om een losstaand, éénmalig feit ging, uitgaande van individuele personen. U verklaarde zelf deze personen na het desbetreffende incident ook nooit meer terug gezien te hebben (CGVS, p. 12)

Hoewel het CGVS dit incident betreurt, betreft het bovendien een feit van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard waartegen geen enkele lidstaat de absolute garantie kan bieden dat zulks op zijn grondgebied niet zou gebeuren.

Dient voorts te worden vastgesteld u niet heeft aangetoond dat u, als begunstigde van internationale bescherming, geen beroep kon doen op hulp/ bescherming van de Griekse autoriteiten of andere bevoegde instanties omwille van de feiten waar u het slachtoffer van werd. Op basis van de gegevens die voorhanden zijn blijkt immers dat u naar aanleiding van deze gebeurtenis géén pogingen hebt ondernomen om hulp of bescherming van de bevoegde instanties te vragen/ verkrijgen, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Zo verklaarde u naar aanleiding hiervan initieel geen hulp ingeroepen te hebben. U heeft nooit psychologische begeleiding gezocht omdat de wachttijden hiervoor lang waren en omdat u niet wou dat uw broer zou te weten komen wat er gebeurd was. U diende omwille van het incident ook nooit klacht in bij de politie (CGVS, p. 8, p. 13). U verklaarde later toch aan uw raadsvrouw verteld te hebben wat er gebeurd was. Zij nam dit overigens wel serieus en maande u aan klacht in te dienen. Zij vertelde er echter bij dat u lang in (een betalende) procedure zou verwikkeld geraken en u verschillende verklaringen zou moeten afleggen. U verklaarde dan weer liever te vertrekken uit Griekenland. U voegde er nog aan toe geen zin te hebben noch moeite te willen doen om klacht in dienen omdat u naar een ander land wou (CGVS, p. 11). Uw raadsvrouw repliceerde dat dit een gemakkelijkere keuze zou zijn. U liet dan ook na concrete stappen te zetten en verliet uiteindelijk het Griekse grondgebied richting België. Dat ze toch niets zouden doen voor u (CGVS p. 11), betreft overigens een loutere bewering die u geenszins weet te staven.

Gelet op voorgaande kan dan ook niet zonder meer besloten worden tot een onwil of onkunde uitgaande van de Griekse autoriteiten om u te beschermen. Het mag immers duidelijk zijn dat de autoriteiten niet kunnen tussenkomen of bescherming kunnen bieden voor gebeurtenissen waarvan ze niet worden ingelicht. U toont ook geenszins aan dat u bescherming of bijstand zou worden ontzegd indien u hier wel om zou hebben gevraagd. Ook uw advocaat liet u niet in de steek en bood aan hulp te bieden.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Waar u nog aanhaalt dat u geen werk kon vinden, moet worden vastgesteld dat bezwaarlijk kan gesteld worden dat u hiervoor doorgedreven pogingen heeft ondernomen. U ging nooit informeren bij officiële instanties. Er zijn immers geen arbeidsbureaus in Griekenland, zo stelde u (CGVS, p. 11). Opnieuw betreft het hier een loutere bewering die u niet weet te staven. Verder beperkte u uw zoektocht tot het rondvragen naar werk in winkels en restaurants (CGVS, p. 14). Wanneer gevraagd werd hoe vaak u precies ging vragen naar werk verklaarde u eerst "veel" en later "af en toe" (CGVS, p. 14). Uw zoektocht naar werk beperkte zich bovendien enkel tot Kavala, en dit 'gedurende een tijdje, telkens over de middag, voor een uur of twee', en tot het moment dat u het slachtoffer werd van het geweldsdelict (CGVS, p. 14). In de periode erna ondernam u in Kavala geen verdere stappen. Ook in Thessaloniki – u verbleef er twee weken bij een vriend – noch in Athene – waar u uw broer ging bezoeken – ondernam u pogingen om werk te vinden. Het staat u als begunstigde van internationale bescherming echter vrij u eender waar op het Griekse grondgebied te vestigen. Het feit dat u in Kavala het slachtoffer werd van een geweldsdelict kan dan ook geenszins volstaan om uw gebrekkige pogingen u elders op het Griekse grondgebied te vestigen en werk te zoeken, te rechtvaardigen. U ondernam ook geen pogingen ergens huisvesting te vinden na uw vertrek uit Kavala (CGVS p. 13 en 14). U toont aldus niet aan dat u, als begunstigde van internationale bescherming, geen mogelijkheden had u in Griekenland te vestigen en er een leven uit te bouwen.

Het loutere gegeven dat het in Griekenland niet gemakkelijk is om werk te vinden, betekent echter niet dat u, als begunstigde van internationale bescherming, geen toegang tot werk zou hebben.

Dat u het ten gevolge de feiten die u meemaakte mentaal moeilijk had, kan zeker worden aangenomen. Echter, u verklaarde eveneens geen psychologische hulp te hebben gezocht in Griekenland – u vond nochtans wel uw weg naar een arts die uw fysieke wonden verzorgde (CGVS p. 16).

Dat er lange wachttijden zijn en dat het soms lang duurt om een afspraak te kunnen maken, volstaat hoegenaamd niet om te besluiten dat u geen toegang zou hebben (gehad) tot psychologische en / of andere medische begeleiding. U haalde enerzijds aan dat u wel geprobeerd heeft om een afspraak te krijgen, maar u wou uw probleem niet vertellen in het centrum. Uiteindelijk geeft u aan dat u uw medische toestand met niemand besproken heeft in Griekenland (CGVS p. 8).

Dat u, indien u hiernaar zou hebben gevraagd, geen psychologische, dan wel andere medische bijstand zou hebben gekregen, kan hier dan ook geenszins worden uit afgeleid. Dient hier bijkomend nog te worden aan toegevoegd dat uit uw verklaringen eveneens blijkt dat u reeds voor u het slachtoffer werd van het geweldsincident duidelijk met de idee speelde om het Griekenland te verlaten en naar een ander land te reizen (zie CGVS, p. 10).

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Ook uw voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. De medische fiches van het Rode Kruis, uw medisch dossier van Artsen Zonder Grenzen, het attest betreffende uw verwondingen, de foto's van uw verwondingen en het voorschrift van een Belgische dokter tonen aan dat u psychologische behandeling heeft in België en dat u wonden/littekens heeft. Dit zijn zaken die niet betwist worden. De kopie van uw Iraakse identiteitskaart bevestigen uw persoonsgegevens niets meer niets minder. De prints van uw vernield huis in Irak en de medische attesten van in Irak betreffen uw situatie in Irak en zijn in casu niet relevant. Uw situatie in Irak werd immers reeds beoordeeld door de Griekse asielinstanties en er werd u omwille hiervan in Griekenland reeds internationale bescherming toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u reeds vluchtelingenstatus werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Irak.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift het volgende middel aan:

“Enige middel afgeleid uit de schending van artikel 1A, §2. van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen ; artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna « EU-handvest ») ; artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 04.11.1950. goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna « EVRM ») ; artikel 33 van de Richtlijn 2013/32/UE van 26.06.2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning

en intrekking van de internationale bescherming (hierna « Procedurerichtlijn ») ; artikel 20.3 van Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten. voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna « Kwalificatie-richtlijn asiel ») ; artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, §5, en 57/6, §3, lid 1,3°, van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna « Vreemdelingenwet ») ; artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel.”

Verzoeker schetst het wettelijk kader en besluit dienaangaande als volgt:

“Gezien de hieronder uiteengezette elementen met betrekking tot. enerzijds, de individuele situatie van verzoeker tijdens zijn verblijf in Griekenland, anderzijds, de algemene objectieve situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en, tot slot, de ernstige psychologische kwetsbaarheid van verzoeker, loopt deze laatste een reële risico om slachtoffer te zijn van wrede, onmenselijk en vernederend behandeling bij terugkeer naar dit land, hetgeen een schending van de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het Handvest zou betekenen.”

Aangaande zijn bijzondere medische en psychologische kwetsbaarheid, wordt het volgende aangevoerd:

“Ten eerste, dient herhaald worden dat de verzoeker psychologisch uiterst kwetsbaar is. Hij werd lichamelijk mishandeld en verkracht in Griekenland en sinds dat incident is hij psychologisch uiterst kwetsbaar (NPO, p. 9 en 15-16).

NPO. p. 9: [...]

NPO. p. 10: [...]

Antwoorden op het verzoek om inlichtingen dd. 17.02.2021 : [...]

Verwerende heeft het incident waarvan verzoeker het slachtoffer is geworden, enkel geanalyseerd in het licht van de mogelijkheden voor hem om bescherming te verkrijgen van de Griekse autoriteiten.

Wat hier van belang is, is nochtans de psychologische impact van dit incident op verzoeker en de psychologische onmogelijkheid voor hem om naar Griekenland terug te keren omwille van dit incident.

Dit incident heeft inderdaad verzoeker mentaal totaal verwoest.

Antwoorden op het verzoek om inlichtingen dd. 17.02.2021 : [...]

Verzoeker lijdt aan slaapstoornissen en aan geheugenverlies sinds dit incident.

NPO. p. 7-8 [...]

Gezien zijn kwetsbaarheid, in België, werd hij:

- onmiddellijk opgevangen in een lokaal opvanginitiatief. Zijn maatschappelijke werkster, Mvr CEULEMANS, luistert naar zijn behoeften en helpt hem dagelijks.

- onmiddellijk doorverwezen naar één psychiater bij de Kliniek Sint-Jan, Dr MELAS, en psychologen bij de organisatie Artsen Zonder Grenzen, Mvr MATHIOUDAKIS en Mvr LIENART. Zijn sociaal bemiddelaar bij Artsen Zonder Grenzen, Dhr MANSOUR, is ook een grote hulp voor hem.

Er dient ook aan herinnerd worden dat verzoeker, voordat hij op 02.07.2021 door het CGVS werd gehoord, reeds tweemaal (29.09.2020 en 20.11.2020) werd gedagvaard en dat hij wegens zijn psychische toestand niet in staat was aan deze dagvaardingen gevolg te geven en dat een verzoek om inlichtingen hem werd gestuurd (zie stukken 3 tot 7). Op 14.12.2020 en 15.01.2021 (zie stuk 5), heeft verzoeker, zijn raadvrouw gezien om het verzoek om inlichtingen te beantwoorden, in aanwezigheid van zijn vorige psycholoog (Mvr MATHIOUDAKIS) en zijn cultureel bemiddelaar (Dhr MANSOUR).

Verzoeker heeft talrijke documenten overgelegd waaruit blijkt dat hij ziek en kwetsbaar is en dat hij behandeld wordt in België. Uit de bestreden beslissing blijkt echter niet dat de verwerende partij behoorlijk rekening heeft gehouden met de kwetsbaarheid van verzoeker.

Verwerende partij kon redelijkerwijs verzoeker niet verwijten dat hij na dit incident geen psychologische hulp in Griekenland heeft gezocht, wanneer:

- enerzijds, was hij in zo'n staat van depressie dat hij niet over al zijn capaciteiten beschikte (zelfmoordpoging, zelfverminkingen, enz.) en ;

- anderzijds, was hij persoonlijk het slachtoffer van ernstige moeilijkheden bij de toegang tot zorg toen hij nog betrekkelijk gezond was en na dit incident, heeft hij hoogstens 3-4 keer een huisart gezien toen hij nog asielzoeker was maar nooit een psycholoog of een psychiater.

Antwoorden op het verzoek om inlichtingen dd. 17.02.2021: [...]

In Griekenland, heeft verzoeker dus nooit toegang gehad tot een doeltreffende, regelmatige en concrete psycho-medische begeleiding.

Deze persoonlijke ervaring strookt met de objectieve, openbaar beschikbare en actuele informatie.

Wat de toegang tot gezondheidszorg betreft, blijkt inderdaad uit objectieve en actuele bronnen dat als, in theorie, begunstigden van internationale bescherming recht zou moeten hebben op gratis toegang tot farmaceutische producten en tot gezondheidszorg in medische centra en ziekenhuizen in Griekenland ; in de praktijk, blijft de toegankelijkheid tot zorg echter een grote uitdaging vanwege het gebrek aan vrouwelijk medisch personeel, het gebrek aan tolken in gezondheidsinstellingen, het feit dat geneesmiddelen en medische onderzoeken niet gratis zijn, gebrek aan informatie van medisch personeel en storingen in het transportsysteem naar ziekenhuizen. Toegang tot het sociaalezekerheidsstelsel wordt ook buitengewoon ingewikkeld gemaakt gezien de administratieve belemmeringen waarmee begunstigden van internationale bescherming worden geconfronteerd.

Hierover, dient er herhaald worden dat uit de punten 86, 88 en 93 van het arrest Ibrahim van het HvJEU(hierboven) volgt dat de bijzondere kwetsbaarheid van individuele statushouders ertoe kan leiden dat zij bij terugkeer naar de lidstaat waar zij een asielvergunning hebben gekregen, buiten hun eigen wil en keuzes om, zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie als bedoeld in de punten 89 tot en met 91 van dat arrest. De medische situatie van statushouders kan hen bijzonder kwetsbaar maken. Hun lichamelijke of psychische problemen kunnen een negatieve invloed hebben op de mate waarin zij zich zelfstandig staande kunnen houden in de maatschappij en hun rechten kunnen effectueren. Omgekeerd kan een toestand van verregaande materiële deprivatie als bedoeld in het arrest Ibrahim negatieve gevolgen hebben voor hun lichamelijke of geestelijke gezondheid (punt 90 van dat arrest).

Hoewel verzoeker door de intensieve behandeling (psychiater, psycholoog, toegewijde maatschappelijk werker en cultureel bemiddelaar....) in België beter voelt, is het onnodig erop te herhalen dat hij nog niet genezen is en dat hij op dit moment nog niet over al zijn cognitieve vermogens beschikt.

De psychologische en psychiatrische opvolgingen zijn nog steeds essentieel, zoals opgemerkt door haar psychiater, Dr. MELAS (zie Certificat de suivi dd 15.09.2021 - stuk 8).

Onder deze omstandigheden, kan redelijkerwijs niet worden beweerde dat hij over al zijn vermogens beschikt om zijn rechten te doen gelden in geval van terugkeer naar Griekenland.

Verzoeker lijdt aan een bijzondere kwetsbaarheid die ertoe kan leiden dat hij bij terugkeer naar Griekenland waar hij een asielvergunning heeft gekregen, buiten zijn eigen wil en keuzes om, zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie als bedoeld in het arrest Ibrahim. Er is een ernstig risico dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest

De motivering van de bestreden beslissing - die op geen enkele objectieve bron gebaseerd is (zie hieronder) en die enkel verwijt dat verzoeker in Griekenland geen psychologische hulp heeft gezocht, zonder rekening te houden met zijn persoonlijke ervaring en de realiteit ter plaatse - getuigt van een flagrant gebrek aan voorzichtigheid in de analyse van de verwerende partij.

De verwerende partij, die geen rekening heeft gehouden met het feit dat verzoeker medische en psychologische kwetsbaar is en behandeling nodig heeft, heeft kennelijk haar zorgvuldigheidsplicht en artikel 48/6, §5. van de wet van 1980 - die haar verplicht om een individuele, objectieve en onpartijdige analyse uit te voeren rekening houdend met alle relevante feiten en ingediende documenten - geschonden.

De bestreden beslissing is niet afdoende gemotiveerd, hetgeen in strijd is met de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29.07.1991."

Wat betreft de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland, stelt het verzoekschrift als volgt:

"De verwerende partij stelt dat « begunstigden van internationale bescherming », zoals verzoeker. « onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling en bijgevolg dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken » (bestreden beslissing, p. 2).

De verzoeker betwist ten stelligste deze algemene en stereotiepe bewering, die geenszins de realiteit van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland weerspiegelt.

2.1.

Eerzijds, dient te worden opgemerkt dat de bewering van de verwerende partij op geen enkele objectieve bron is gebaseerd.

Inderdaad, werd geen document met betrekking tot de rechten en voordelen in verband met de vluchtelingenstatus in Griekenland overgelegd in het administratief dossier van de verzoeker ; maar

vooral met betrekking tot de kwestie van de effectieve aard van de rechten en voordelen die theoretisch zouden worden toegekend aan begunstigden van deze status overeenkomstig de Griekse wet.

Nochtans, ook al rust de bewijslast op de verzoeker om internationale bescherming, is de verwerende partij nog steeds gebonden aan haar zorgvuldigheidsplicht en, volgens de bovengenoemde rechtspraak van het HvJEU, asielinstanties verplicht zijn om het risico te beoordelen dat de asielzoeker - in de lidstaat die hem al internationale bescherming heeft verleend - op een wijze die onverenigbaar is met zijn grondrechten wordt behandeld « op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige gegevens ». Quod non in casu.

De verwerende partij, die geen enkel - objectieve, betrouwbare en nauwkeurige - element heeft geproduceerd ter ondersteuning van haar beslissing, heeft duidelijk haar zorgvuldigheidsplicht geschonden. De bestreden beslissing is niet voldoende gemotiveerd, in strijd met de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29.07.1991.

2.2.

Anderzijds, de praktijk van de verwerende partij - die een positie inneemt zonder op enige objectieve bron te vertrouwen - des te meer betwistbaar is, aangezien alle informatie uit actuele en betrouwbare geraadpleegde bronnen tonen dat de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland uiterst zorgwekkend is.

Uit deze bronnen blijkt dat de levensomstandigheden van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland in strijd zijn met de vereisten van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 EU-handvest.

2.2.1. [bespreking van landeninformatie aangaande het genot van hun rechten in de algemene zin van het woord]

2.2.2. [bespreking van landeninformatie aangaande toegang tot de arbeidsmarkt]

2.2.3. [bespreking van landeninformatie en rechtspraak van de Raad aangaande toegang tot huisvesting]

2.2.4. [bespreking van landeninformatie en rechtspraak van de Raad aangaande toegang tot gezondheidszorg]

2.2.5. [bespreking van landeninformatie aangaande de perceptie van de Griekse bevolking ten opzichte van personen die internationale bescherming genieten op Grieks grondgebied]

2.2.6.

Ten slotte, en dit is een essentieel element, blijkt uit openbare, betrouwbare en recente bronnen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en die door een andere lidstaat van de Europese Unie daar worden teruggestuurd, vaak slachtoffers zijn van onmenselijke en/of vernederende behandeling voor zover zij geen garantie hebben op toegang tot huisvesting, voedsel, onderwijs, arbeidsmarkt en gezondheidszorg.

De organisaties Refugee Support Aegean (RSA) en Pro Asyl blijft er bij Europese landen op aandringen om de terugkeer van erkende vluchtelingen naar Griekenland te stoppen.

[...]

2.2.7.

Bovendien - en dit is een essentieel element - heeft de Nederlandse Raad van State zeer onlangs, op 28 juli, twee beslissingen van niet-ontvankelijkheid - die waren genomen ten aanzien van personen die in Griekenland internationale bescherming genieten - nietig verklaard op grond van het feit dat « de Griekse autoriteiten in de praktijk vaak niet kunnen voorkomen dat statushouders in een situatie terecht komen waarin zij niet kunnen voorzien in de belangrijkste basisbehoeften, zoals wonen, eten en zich missen » (Arrest n°202006295/IV3 van 28.07.2021 - stuk 9 + Arrest n°202005934/IV3 van 28.07.2021 - stuk 10): [...]

De Nederlandse Raad van State vat deze zaken op zijn website als volgt samen (Raad van State « Staatssecretaris moet beter uitleggen waarom statushouders wél terug kunnen naar Griekenland » [url]-stuk 11): [...]

Dezelfde redenering dient in casu worden gevolgd, zowel in het licht van de recente, objectieve en alarmerende informatie die word verstrekt, als in het licht van de persoonlijke en individuele ervaring van verzoeker in Griekenland."

Verzoeker besluit:

"Uiteindelijk, in casu, gelet op zijn persoonlijke ervaring in Griekenland en zijn kwetsbaarheid, heeft verzoeker duidelijk het vermoeden van wederzijds vertrouwen tussen lidstaten weerlegd.

Hij heeft inderdaad aangetoond dat - buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes - hij terecht kwam en riskeert om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en dat hij persoonlijk werd behandeld op een manier die onverenigbaar is met zijn grondrechten in Griekenland.

De verwerende partij heeft geen enkele bron verstrekt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker, bij terugkomst in Griekenland, niet opnieuw het risico zou lopen om het slachtoffer te worden van onmenselijke en/of vernederende behandeling met betrekking tot rechten en voordelen daadwerkelijk verleend - in de praktijk - aan personen die internationale bescherming genieten, hoewel de verzoeker heeft aangetoond dat hij persoonlijk het slachtoffer was van deze ernstige tekortkomingen. Er zijn reële en vastgestelde risico's van onmenselijke of vernederende behandeling, in de zin van artikel 4 van het EU-handvest en artikel 3 van het EVRM, in geval van terugkeer naar Griekenland die gevolgen moeten hebben op de mogelijke overdracht van verzoeker naar deze staat, des te meer gezien zijn kwetsbaarheid.

De verwerende partij - die de verklaringen van verzoeker niet op een objectieve en onpartijdige wijze heeft geanalyseerd - heeft het artikel 48/6, §5, van de Vreemdelingenwet en haar zorgvuldigheidsplicht geschonden.

De motivering van de verwerende partij is niet afdoende, in strijd met de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het zou kennelijk onredelijk zijn om verzoeker terug te sturen naar Griekenland waar de risico's van onmenselijke en vernederende behandeling worden vastgesteld.

Op zijn minst, dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

België moet verantwoordelijk worden gesteld voor de behandeling van het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker.

Bovendien, het feit dat een internationale bescherming werd verleend aan verzoeker in Griekenland, is op zichzelf een ernstige aanwijzing dat hij aanspraak kan maken op erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de wet van de Vreemdelingenwet of het verlenen van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De angsten van de verzoeker in zijn land van herkomst, Palestina, moeten door de verwerende partij worden geanalyseerd en internationale bescherming moet aan hem worden verleend in België."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

3. Email dd. 28.09.2020

4. Email dd. 16.11.2020

5. Email dd. 15.12.2020

6. Email dd. 17.02.2021

7. Email dd. 09.05.2021

8. Certificat de suivi dd 25.09.2021

9. Nederlandse Raad van State, Arrest n°202006295/1/V3 van 28.07.2021

10. Nederlandse Raad van State, Arrest n°202005934/1/V3 van 28.07.2021

11. Samenvatting van de arresten n°202006295/1/V3 en n°202005934/1/V3 van 28.07.2021 van de Nederlandse Raad van State".

2.3. Bij aanvullende nota, neergelegd ter terechtzitting, voegt verzoeker nieuwe elementen en inlichtingen aangaande zijn jongere broer in Griekenland, zijn psychologische opvolging en het feit dat hij zich vragen stelt bij zijn seksuele oriëntatie.

Beoordeling

3. Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt: "De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie".

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: "Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen

indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming." (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

4. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. Uit de EURODAC *search result* en uit verzoekers verklaringen blijkt dat verzoeker in 2019 in Griekenland erkend werd als vluchteling. Dit wordt door verzoeker niet betwist.

5. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat gaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 84-85 e.v.).

Verzoeker kan dit vermoeden weerleggen wanneer hij aantoont dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoekers terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 90 e.v.).

6. Verzoeker brengt aan dat hij psychologisch uiterst kwetsbaar is, sinds hij lichamelijk mishandeld en verkracht werd in Griekenland. Hij benadrukt zijn psychologische onmogelijkheid om naar Griekenland terug te keren omwille van dit incident, alsook de slaapstoornissen en het geheugenverlies waarvan hij last heeft. Verzoeker wijst op de talrijke documenten die hij heeft overgelegd en waaruit blijkt dat hij ziek en kwetsbaar is en dat hij behandeld wordt in België. De psychologische en psychiatrische opvolgingen zijn blijkens het verzoekschrift nog steeds essentieel, zoals opgemerkt door de psychiater, Dr. Melas. Verzoeker voert aan dat hij in Griekenland nooit toegang heeft gehad tot een doeltreffende, regelmatige en concrete psycho-medische begeleiding. Deze persoonlijke ervaring strookt volgens hem met de objectieve, openbaar beschikbare en actuele informatie.

Wat de toegang tot gezondheidszorg betreft, zou uit objectieve en actuele bronnen blijken dat als begunstigden van internationale bescherming, in theorie, recht zou moeten hebben op gratis toegang tot farmaceutische producten en tot gezondheidszorg in medische centra en ziekenhuizen in Griekenland, dat, in de praktijk, de toegankelijkheid tot zorg echter een grote uitdaging blijft vanwege het gebrek aan vrouwelijk medisch personeel, het gebrek aan tolken in gezondheidsinstellingen, het feit dat geneesmiddelen en medische onderzoeken niet gratis zijn, gebrek aan informatie van medisch personeel en storingen in het transportsysteem naar ziekenhuizen. Toegang tot het sociaalezekerheidsstelsel wordt, volgens het verzoekschrift, ook buitengewoon ingewikkeld gemaakt gezien de administratieve belemmeringen waarmee begunstigden van internationale bescherming worden geconfronteerd. Voorts benadrukt verzoeker in het verzoekschrift dat hij nog niet genezen is en dat hij op dit moment nog niet over al zijn cognitieve vermogens beschikt, waardoor redelijkerwijs niet kan worden beweerd dat hij over al zijn vermogens beschikt om zijn rechten te doen gelden in geval van terugkeer naar Griekenland. Het verzoekschrift klaagt aan dat de bestreden beslissing op geen enkele objectieve bron gebaseerd is en enkel verwijt dat verzoeker in Griekenland geen psychologische hulp heeft gezocht, zonder rekening te houden met zijn persoonlijke ervaring en de realiteit ter plaatse.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder het incident in Griekenland en de daaruit voortvloeiende psychologische problemen niet betwist. Verzoeker werd steunmaatregelen verleend, waaronder het afleggen van verklaringen via een schriftelijk verzoek om inlichtingen, waarna alsnog een persoonlijk onderhoud plaatsvond waarbij rekening werd gehouden met zijn medische situatie.

Uit de door verzoeker bij het Commissariaat-generaal, bij zijn verzoekschrift en bij aanvullende nota ter terechtzitting neergelegde medische en psychologische stukken blijkt dat hij in oktober 2020 terechtkwam op de spoed omwille van zorgwekkende zelfmoordgedachten, dat hij tot op heden intensief wordt opgevolgd door een psycholoog, een psychiater en een sociaal bemiddelaar, dat hij medicatie neemt omwille van de diagnose van "*PTSD majeur*" en dat de psychologische begeleiding voor hem essentieel wordt geacht. De aanvullende nota, neergelegd ter terechtzitting, stelt nog dat verzoeker zich vragen stelt bij zijn seksuele oriëntatie, dat hij dit pas heeft durven uitdrukken met dank aan het werk van zijn psychologe, dat hij thans wel het idee wil aanvaarden dat hij zich aangetrokken voelt tot mannen en dat hij gaat deelnemen aan een studie van de universiteit Gent met betrekking tot asielzoekers LGBT.

7. Op basis van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoeker niet tot een besluitvorming komen inzake de vraag of de door Griekenland geboden bescherming effectief en toereikend is of zal zijn, in het licht van de aangebrachte informatie omtrent verzoekers psychologische toestand en de recente ontwikkelingen/inzichten omtrent zijn seksuele oriëntatie. Gelet op de landeninformatie aangaande de toegang tot de gezondheidszorg in Griekenland, samengenomen met verzoekers psychologische kwetsbaarheid en de medicatie die hij dient te nemen, kan inderdaad de vraag worden gesteld of hij thans wel over de (cognitieve) vermogens beschikt om zijn rechten als internationaal beschermd te doen gelden in geval van terugkeer naar Griekenland.

8. Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om verzoekers kwetsbaarheid binnen de context van de actualiteit en/of effectiviteit van de verleende EU-bescherming nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 september 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS